

Coloanele care privesc comparația între edițiile 1619 și 1648 sînt reproduse din lucrarea citată a lui P. S. Kuznețov, pagina 34 (cu simpla rectificare a prescurtării ед, «singular» în множ, «plural», din dreptul exemplului мрежа, unde eroarea de tipar este evidentă).

	Ediția 1619 Eve (Vilno)	Ediția 1648 Moscova	Ediția 1697 Snagov	Ediția 1755 Rîmnice
Им. един.	самараныни	самаранына	самараныни	самараныни : н/на
Род. един.	самаранына	самараныни	самаранына	самаранына : н/ни
Дат. един.	самараныни	самаранынк	самараныни	самараныни : н/нк
Им. множ.	самаранына	самараныни	самаранына	самаранына : н/ни
Род. един.	пlанница	пlанниц	пlанница	пlанницы
Дат. един.	пlанниц	пlанницк	пlанниц	пlанницк
Сказат. един.	пlанниц	пlанницк	пlанниц	пlанницк
Им. множ.	пlанница	пlанниц	пlанница	пlанниц
Дат. и сказат. } ед.	сноск	снохк	сноск	сноскъ н/хѣ
Им. и зват. } множ.	мрежа	мрежи	мрежа	снохк н/ск
Вин. множ.	мрежа	мрежи	мрежа	мрежи
Им. един.	ладѣа	ладѣа	ладѣа	ладѣа
Род. един.	ладѣа	ладѣи	ладѣа	ладѣи
Им. и зват. } множ.	ладѣа	ладѣи	ладѣа	ладѣа н/дѣи
Род. множ.	ладѣи	ладѣи и ладѣи	ладѣи	ладѣи, н/дѣи

Datele acestui tabel sînt elocvente. Ele confirmă cele constatate pe alte căi, și anume:

a) Ediția din 1697 de la Snagov e o reproducere fidelă a ediției gramaticii lui Smotrițki de la Eve din 1619, și nicidecum a celei de la Moscova din 1648.

b) Ediția episcopiei de la Rîmnice Vilcea, din 1755, avînd același conținut (al gramaticii lui Smotrițki din ediția 1619), apare doar cu particularități ortografice noi, pe care editorul le împrumută din ediția de la Moscova din 1648 și, posibil, din cealaltă ediție de la Moscova din 1721.

INFLUENȚA GRAMATICII LUI SMOTRIȚKI ASUPRA PRIMELOR INCERCĂRI DE GRAMATICĂ ROMÎNEASCĂ

9. Cea mai veche încercare de gramatică romînească. Problema privind înriurirea gramaticii lui Smotrițki asupra celor dintîi încercări de gramatică romînească n-a constituit o preocupare aparte pentru nimeni. În afară de aceasta, cercetătorii noștri (de cercetători străini nu poate fi vorba) referindu-se la primele încercări de gramatică romînească, citează cele două manuscrise cunoscute: a lui Dimitrie Eustatie Brașoveanu din 1757 și al lui Macarie, întocmit, cîțiva ani mai tîrziu, în Iași. De astă dată, aducem în discuție un al treilea manuscris, de proveniență țirgovișteană, important, între altele, și prin vechimea lui, el fiind de la jumătatea secolului al XVII-lea.

Manuscrisul la care mă refer face parte din codicele Sturza, înregistrat sub nr. 312 din Biblioteca Academiei R.P.R. În acest codice se găsește un *Lexicon slavo-romîn* și, în continuare, o *Gramatică slavo-romînă*, scrisă de același autor. În urma studiilor întreprinse asupra acestor două texte prețioase am